

पूर्व नगर प्रमुख
बुढाथोकीको निधन

भाषा(प्रस) । दमक
नगरपालिकाका पूर्व नगर प्रमुख
इन्द्रबहादुर बुढाथोकीको निधन
भएको छ ।
शनिवार बिहान १०.१० बजे
उनको आफ्नै घरमा निधन
भएको हो । ७३ वर्षका
बुढाथोकी मिर्गौलाको
समस्याबाट पीडित थिए ।
बुढाथोकी २०४९ सालमा दमक
नगरपालिकाको नगर प्रमुखमा
निर्वाचित भएका थिए । उनी
दमक क्याम्पसको संचालक
समितिको अध्यक्ष पनि रहेका
थिए ।
यसअघि नेकपा एमालेमा रहेका
बुढाथोकी नेकपा एकीकृत
समाजवादामा आवद्ध हुँदै
केन्द्रीय सदस्य बनेका
थिए । उनको शनिवार नै
कन्काई माईमा अन्त्येष्टि
गरिएको छ । अन्त्येष्टिअघि
दमक नगरपालिकामा दिउँसो
श्रद्धाञ्जलि सभा गरिएको नगर
प्रमुख राम थापाले जानकारी
दिएका छन् ।

भापा(प्रस) । पाँचथरको फिदिममा घरको छतबाट लडेर एकजनाको मृत्यु भएको छ । शुक्रवार राति ९:३० बजे पाँचथर फिदिम नगरपालिका - १ शनिबारेमा रहेको शान्ताबिर तामाङको घरको तीनतला माथि बार्दलीबाट अचानक लडेर ५७ वर्षीय आइतगरा केरुङको मृत्यु भएको हो । गम्भीर घाइते भएका केरुङलाई उपचारको लागि जिल्ला अस्पताल पाँचथरमा ल्याई चेकजाँच गर्दा मृत्यु भइसकेको थियो । मृतकको शव जिल्ला अस्पताल पाँचथरको शवगृहमा राखिएको छ । पाँचथर फालेलुङ -३ मेमेङ घर भई हाल उनी फिदिम -२ पल्लोटा र स्थित भइला भण्डारीको घरमा डेरा गरी बसेका थिए । उनी ज्याला मजदुरी गर्दै छोरा चन्द्र केरुङसँग बस्दै आएका थिए ।

भाषा(प्रस) । घरायसी	भगडा हुँदा मनकुमारले छोरा
विवादलाई लिएर भाषाको	सुसनलाई खुकुरी प्रहार गरेका
शिवसताक्षीमा बाबुले आफ्नै	हुन् ।
छोरापाथि खुकुरी प्रहार गरेका	टाउको र दाहिने खुट्टाको घुँडा
छन् ।	पछाडि खुकुरीले काटेर घाउते

शनिवार बिहान अन्दाजी ७:१५ बजे शिवसताशी नगरपालिका वडा नम्बर-३ पारावारी बस्ने ४० वर्षीय मनुकुमार तामाङ र उनका छोरा १८ वर्षीय सुसन तामाङबीच घरायसी विवाद भई लागि निम्न अस्पताल दमक पठाइएको छ । खुकुरी र खुकुरी प्रहार गर्ने मनुकुमारलाई प्रहरी चौकी धरमपुरले नियन्त्रणमा लिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालयले जनाएको छ ।

भापा(प्रस)। जंगली निगुरो थप उपचारको लागि बीएण्डसी खाएर इलामका एक दम्पती अस्पताल बितर्नामोड रेफर गरिएको सिफिकत भएका छन् । शनिवार छ । उनी बोल्न नसक्ने अचेत सौँभ ६.३० बजे इलाम अवस्थामा छन् । साथै उनकी नगरपालिका-९ गोलाखर्क वस्ने श्रीमती ५८ वर्षीया बालकुमारी ६३ वर्षीय प्रेमप्रसाद अर्याल अर्यालसमेत बिरामी भएकी छन् । आन्धै घरमा निगुरो र जरिङ्गोको सपानी खाएर बिरामी भएका उनलाई पनि उपचारको लागि बीएण्डसी अस्पताल ल्याइएको छ । उनको अवस्था सामान्य रहेको इलाम प्रहरीले जनाएको छ ।

का, माओवादी केन्द्रका नगर सचिव जगन्नाथ भट्टराई, समाजसेवी धर्म लक्ष्मणलगायतको उपस्थिति रहेको थियो ।

यता जग्गादाता हरिचरण शिवाकोटीले आफ्नो नाममा रहेको जग्गा कोलाटोली खानेपानी समितिलेई पास गरेर दिन आफू सदैव तयार रहेको बताए । संस्थाले नै जग्गा पास गरेर लिन हिलाई गरिरहेको उनको भनाई छ । स्थानीय उपभोक्ताहरूले शुद्ध खानेपानी पिउन पाउँछन् भनेर जग्गा-लिन-शुल्क दिएका हौं । खानेपानी निर्माणको काम भइरहेको छ ’ उनले भने । ‘ केही गलत व्यक्तिहरूले जग्गाभावी बोल्दै हिँडेका छन् । ’ संस्थापक अध्यक्ष हरिचरण शिवाकोटीपछि धुवकुमार शिवाकोटी समितिको अध्यक्ष बनेका थिए । उनले कोष गर्न नर्सनी बीचैमा छाडेको बताइएको छ । अहिले प्रेमप्रसाद भण्डारी अध्यक्ष छन् ।

समिति भंग गर्नुपर्ने माग
तीन दलले केही दिनअघि एकलौटीरूपमा गठन भएको
समिति भंग गरिनु पर्ने माग गरेका छन् । दलका ती
प्रतिनिधिहरूले सर्वदलीय र सर्वपक्षीयरूपमा आम
कोषकाहरूको भेलाबाट समिति गठन गर्नुपर्ने
मागसमेत गरेका छन् । नेकपा एमालेबाटै भर्नाएका
उपभोक्ता भेलाबाट गठन भएको समितिको अध्यक्षमा
एमाले बिर्तामोड-९ वडा कमिटी अध्यक्ष प्रेमप्रसाद
भण्डारी चयन भएका छन् । १३ सदस्यीय समितिको
उपअध्यक्ष गौरीप्रसाद धिर्मि, सचिव हरिबहादुर काक्री,
कोषाध्यक्ष विष्णुमाया कोइराला र सहसचिवमा राजेन्द्र
सिठौला रहेका छन्। त्यस्तै सदस्यहरूमा तारानिधि
खनाल, शान्ति मर्दी, कल्याण बिक, जयराज ढकाल,
कुण्ठप्रसाद उप्रेती, मोहन उप्रेती र पशुराम पाठक रहेका
छन्।

यसअघि फागुन ७ गते लक्ष्मी मोतेको अध्यक्षतामा सम्पन्न भेताले कोलाटोलीमा खानेपानी योजना सञ्चालन गर्न नयाँ उपभोक्ता समिति गठन प्रक्रिया अगाडि बढाएको थियो। कोलाटोली खानेपानी योजनाका लागि ७० लाख रुपैयाँ बजेट आएको बताइएको छ। भण्डारीको अध्यक्षतामा गठन भएको समितिले कागजले आधारिकारले व्यक्ति नपाएको भन्दै वडा सभापति अधिकारिले समितिमा बसेका पार्टीका व्यक्तिलाई समिति छोड्न आग्रह गरेका छन्।

क्रापा(प्रस) । व्यक्तिको जगामा राज्यको लाखौं
रकम लगानी गरेर १६ वर्षसम्म पनि नबनेपछि तीन
दलले कोलाटोली खानेपानी योजनाको बारेमा चासो
व्यक्त गरेका छन् । उनीहरूले अहिलेसम्म हरहिसाव
पादरशी नगनुको पछाडि कोलाटोली खानेपानी तथा
सफाई उपभोक्ता समितिमा अनियमिततासमेत भएको
आशंका गर्दै गलत र गैरकानुनी कार्य अविलम्ब
रोक्न चेतावनीसमेत दिएका छन् । शनिवार बिर्तामोड
९ मा पत्रकार सम्मेलन गरी नेपाली कांग्रेस, नेकपा
आजोवादी केन्द्र र राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टीले गलत
विधि र प्रक्रियाबाट कोलाटोली खानेपानी योजना
निर्माण भइरहेको भन्दै बेलेमा गलत कार्यलाई नसुधो
त्यसको परिणाम भोग्नुपर्ने चेतावनी दिएका हुन् ।

२०५९ सालमा बिर्तामोड ९ का स्थानीयबासीले
समेत रहेका राष्ट्रिय सभाका पूर्व सदस्य हरिचरण
शिवाकोटीले कोलाटोली खानेपानी योजनाका लागि
४ कठ्ठा जग्गा दान दिएका थिए । जुन जग्गा अझै
कोलाटोली खानेपानी समितिको नाममा आइसकेको
छैन । शिवाकोटी संस्थाका संस्थापक अध्यक्ष हुन् ।
करिव १६ वर्ष अघिदेखि त्यस जग्गामा निर्माण

शुरु भएको कोलाटोली खानेपानी योजनाको क
हालसम्म पूरा भएको छैन । सो खानेपानी योजना
एउटा खानेपानी ट्याङ्की, दुई वटा प्रशासनिक भवन
कम्पाउण्ड वाल निर्माण भएपनि जीर्ण बन्दै गइरहे
स्थानीयबासीसमेत रहेका नेपाली कांग्रेस ९ नम्
वडा समिति बासु अधिकारीले बताए । करिब
किलोमिटर पाइण्ड लाइन विस्तार गरेको र अन्य पाइण्ड
जथाभावी अवस्थामा रहेको उनले बताए ।

व्यक्तिको जगामा निर्माण थालेर १६ वर्षसम्मनेको कोलाटोली खानेपानी समितिमा बेतुका देखिएको भन्दै तीन दल विरुद्धमा उभिएछन् । पत्रकार सम्मेलनमा बोल्दै नेपाली कांग्रेस वित्तिमोडका कार्यवाहक नगर कार्यपालिता तथा वडा नम्बर ६ का वडाध्यक्ष सूर्यप्रसाद कन्दङ्वाले व्यक्तिको नाम रहेको जगामा राज्यको लाखौं रकम दुरुपर्यवर्त भएको भन्दै गलत गर्नेहरुलाई सुध्रन मौका दिनु बताए । उनले यदि जवाजरजस्ती गरे त्यसको परिणाम भोग्नु पर्ने चेतावनी दिए । वडाध्यक्ष कन्दङ्वाले विषय वित्तिमोड नगरपालिकाको कार्यपालिका बैठक उठाउने बताए ।

नेकपा माओवादी केन्द्रका बिर्तामोड नगर अध्यक्ष मोहन सुब्बाले कोलाटोली खानेपानी समितिले गर्दै आफ्नो चलत काम तत्काल रोक्न चेतावनी दिए । उनले विधि र प्रक्रिया नपुर्‍याइ गरिएको काम रोक्ने आफूहरूको अधिकार रहेको भन्दै कोलाटोली खानेपानीको बेथितिमा वडा कार्यालय पनि जिम्मेवार रहेको आरोप लगाए ।

राप्रपाका नगर अध्यक्ष लक्ष्मी गौतमले बिर्तामोडमा भएका विभिन्न बेथितिबिरुद्ध नगरपालिकामा यसअघि नै राप्रपाले ज्ञानपत्र बुझाउने क्रममा कोलाटोली खानेपानीको समेत विषय उठान गरेको स्मरण गराए । उनले कोलाटोली खानेपानी समितिको बेथितिविरुद्ध आवाज उठाउनका लागि काग्रेसलाई नेतृत्व गर्न आग्रह गर्दै त्यसमा अन्य दलको सहयोग रहने प्रतिवद्धता जनाए । त्यस्तै नेपाली काग्रेसका जिल्ला सदस्य नारायण पौडेलले कोलाटोली खानेपानी समितिको बेथितिविरुद्ध अख्तियारमा जाने चेतावनी दिए । पत्रकार सम्मेलनमा रहन दलका केन्द्रीय सदस्य सजेश रिवाकोटी, माओवादी केन्द्रका ९ नम्बर वडाध्यक्ष केशव उप्रेती, राप्रपाका वडाध्यक्ष वसन्त खड्

जंगली निगुरो खाएर एक
दम्पती सिक्किस्त

भापा(प्रस) । मोरङको खुवागाई नगरपालिकाको वडा नं-१ र २ को विभिन्न स्थानबाट प्रहरीले भापाका ७ सहित १३ जना लागूऔषध कारोबारी पक्राउ गरेको छ । भारतबाट नेपालतर्फ लागूऔषध लिएर आउँदै गर्दा लागूऔषध नियन्त्रण ब्युरो बिराटनगर, इलाका प्रहरी कार्यालय सिजुवा र इलाका प्रहरी कार्यालय डोरियाबाट खटिएको संयुक्त प्रहरी टोलीले उनीहरूलाई पक्राउ गरेको हो ।

पक्राउ पर्नेहरु निम्न छन् ।

१) प्र १ -०१-०१४ प ४४६ मोटरसाइकल चालक
मोरङ कानेपोखरी - ७ बस्ने ३८ वर्षीय जोनी राईको

साथबाट प्लाष्टिकसहित ३ ग्राम ४४० मिलिग्राम
ब्राउनसुगर बरामद

२) मोटरसाइकलको बिचमा सवार मोरङ कानेपोखरी
-५ बस्ने १९ वर्षीय अशोक कटुवाल

३) मोटरसाइकल पछाडी सवार मोरङ लेटाङ -६ बस्ने
३२ वर्षीय सनम राईको साथबाट प्लाष्टिकसहित ४
ग्राम ८१० मिलिग्राम ब्राउनसुगर बरामद

४) को २८ प ५१६६ न. को स्कुटी चालक मोरङ
उर्लाबारी -२ बस्ने ३३ वर्षीय मिलन डकाल (स्कुटीको
हेडलाइटभित्र) प्लाष्टिकसहित ५ ग्राम १३० मिलिग्राम
ब्राउनसुगर बरामद

५) स्कुटी पछाडी सवार उल्टाचारी- ३ बस्ने ३३ वर्षीय
मुकुन्द दुवाल
६) मे १० प ८१११ मोटरसाइकल चालक भन्ना
गौराहट- ८ बस्ने २३ वर्षीय ओमनारायण तामपुरिया
साथबाट प्लाष्टिकसहित १ ग्राम ८२० मिलिग्राम
ब्राउनसुगर बरामद
७) नम्बर प्लेट नभएको मोटरसाइकल चालक भन्ना
कमल - २ बस्ने २७ वर्षीय समिर न्यौपानेको साथबाट
प्लाष्टिकसहित १ ग्राम ७९० मिलिग्राम ब्राउनसुगर
बरामद
८) नम्बर प्लेट नभएको मोटरसाइकल पछाडी सवार

भापा कमल -२ बरने २७ वर्षीय निरज सुब्बा
 ९) मे ५ प ४५०६ न. को मोटरसाइकल चालक
 कमल - ४ बरने ३० वर्षीय इन्द्र लिम्बू
 १०) मोटरसाइकल पछाडी सवार भापा कमल - ४
 बरने ३६ वर्षीय सुमन राईको साथबाट प्लाष्टिकसहित
 ३ ग्राम ४१० मिलिग्राम ब्राउनसुगर बरामद
 ११) मे ३ प ६६६५ न. को मोटरसाइकल चालक
 भापा दमक- ५ बरने २२ वर्षीय आशिशकुमार साह
 १२) मोटरसाइकल पछाडी सवार दमक- ५ बरने २२
 वर्षीय निरज सुबेदीको साथबाट प्लाष्टिकसहित ४

❖ बाँकी अन्तिम पृ

डा. प्रेम ब. शाही, MS, FISS वरिष्ठ विशेषज्ञ - हाड, जोती, कपास, मेरुदण्ड रोग / सर्जन समय: सोनबाग देहल विभाग/समय: १ बजे देखे	डा. विकास जैशी, MD, DM वरिष्ठ विशेषज्ञ - कलेजो विलम्बर पेट, जर्मिस्ट, हेपटाइटिस रोग तथा कलेजो प्रसारारोग फिमिजिस्मियन समय: प्रत्येक गहिनाको पहिलो शनिबार, फिर हरस्पटल, काठमाडौंबाट		स्वास्थ्य सेवामा तपाईं सँगै जिवनरक्षा बिर्तामोड पोलिक्लिनिङ एन्ड डायग्नोष्टिक सेन्टर प्रा. लि. बिरतामोड-८, भद्रपुरस्टोड, मत्पा (भद्रपुरक्सस्ट्रेण्ड अगाडि) जानकारी तथा नाम दर्ताका लागि सम्पर्क 023-591566 (Reception), 023-531242 (Pharmacy) 9807922352 / 9817094601	डा. धर्मागत भट्टराई, MD, DM वरिष्ठ विशेषज्ञ - बाल रोग, इन्फेक्टोलोजी रोग प्रतिरक्षा, एलजी, बाल बाइजन्जररी र बाल मेनोरालोजी मेडिसिन विज्ञ समय: प्रत्येक गहिनाको अनित्त शुक्रवार र शनिबार, ७ हरस्पटल काठमाडौंबाट	प्रा. डा. गौरवराज ठाकाल, MS, FISS वरिष्ठ विशेषज्ञ - मेरुदण्ड (स्पान्डा), कपास, टाँस, नख्त, कमर रोग / स्पान्ड सर्जन समय: प्रत्येक गहिनाको दोस्रो शुक्रवार, ७ हरस्पटल काठमाडौंबाट
डा. दिपायन पाण्डे, MD वरिष्ठ विशेषज्ञ - छाता, योन, कपाल, सीधेर, कुच्छरोग समय: प्रत्येक गहिना, रिक्त हरस्पटल, दैनिकबाट	डा. अच्युत अन्नत आचार्य, MD, DM वरिष्ठ विशेषज्ञ - छाति, फोक्सो, दम, श्वासप्रश्वास, एलजी, निम्न तथा स्त्रयोरो / परलोलीजीजिट समय: प्रत्येक गहिनाको पहिलो शनिबार, निर्दिष्ट हरस्पटल काठमाडौंबाट		डा. उत्कर्ष कार्की, MD, DM वरिष्ठ विशेषज्ञ - बालमालिका किशोरीकिशोरी तथा तथा मानसिक रोग /बाल मनोविश्लेषक समय: प्रत्येक गहिनाको दोस्रो शुक्रवार र शनिबार, कागल बाल हरस्पटल, काठमाडौंबाट	डा. सन्तोष मिश्र, MD, DM वरिष्ठ विशेषज्ञ - बाल तथा महिला मेरुदण्ड, अटिजम, टोउको रोग /बाल ब्यूरोलीजीजिट समय: प्रत्येक गहिनाको पहिलो शुक्रवार र शनिबार, काठमाडौं मेडिकल केनेजबाट	डा. पुरुषोत्तम पराजुली, MS, Mch वरिष्ठ विशेषज्ञ - सिसा, प्रोस्टेट, मुत्रमथि, पछरी तथा मुख रोग / ब्यूरोलीजीजिट समय: प्रत्येक गहिनाको तेस्रो शनिबार, न्यूरो हरस्पटल, विद्यानगरबाट
डा. आलोक झा, MD वरिष्ठ विशेषज्ञ - मानसिक, लक्ष्मा तथा मनोरोग समय: प्रत्येक गहिनाको पहिलो शनिबार, कोशी हरस्पटल, विद्यानगरबाट	डा. विवेक कट्टेल, MD, FRCI वरिष्ठ विशेषज्ञ - ब्यारोरी, संक्रमण रोग तथा फिमिजिस्मियन समय: प्रत्येक गहिनाको दोस्रो शनिबार, न्यूरो हरस्पटल विद्यानगरबाट			डा. दिलिप यूपानी, MD, DM वरिष्ठ विशेषज्ञ - बाल पेट, न्यारिक, आम्हाड, च्यात्रिजाज, कुरोण, तथा कलेजो रोग / बाल म्याडेफेन्टेसीजीजिट समय: प्रत्येक गहिनाको पहिलो शुक्रवार र शनिबार, काठमाडौं मेडिकल केनेजबाट	डा. अपार पोखरेल, MS, FIPE वरिष्ठ विशेषज्ञ - नाक, कान, घाँटी रोग /बाल तथा वयस्क ENT सर्जन समय: प्रत्येक गहिनाको अनित्त शनिबार, निर्दिष्ट हरस्पटल, काठमाडौंबाट
डा. केशव कु. मण्डल, MD वरिष्ठ विशेषज्ञ - बच्चाज हिप्प तथा बाल रोग विशेषज्ञ समय: दैनिक सेवा, दिनम ९ बजे देखे	डा. निशान भुर्तेल, MD, DM वरिष्ठ विशेषज्ञ - गुनीला (किडनी) रोग तथा गुनीला प्रसारारोग फिमिजिस्मियन समय: प्रत्येक गहिनाको पहिलो शुक्रवार, सिमिल हरस्पटल काठमाडौंबाट	विशेष OPD सेवा /प्रायोलीजी ल्याब/भिडियो एस- रेडिएशन तस्वर- ECG/ EEG/NCT/PFT/फार्मी खुल्ने समय: बिहान ६ बजे देखि बेलुकी ६ बजे सम्म			डा. हरिशंकर प्र. यादव, MD, FIEM वरिष्ठ विशेषज्ञ - मग्नेड (स्मृग), थाइराइड, हर्मोन रोग समय: प्रत्येक गहिनाको अनित्त शनिबार, विद्यानगरबाट
डा. धिञ्ज ताम्रकार, MD / डा. आनन्द देव, MD वरिष्ठ फिमिजिस्मियन / इन्टरनल मेडिसिन समय: दैनिक रोग					

कविता

त्यो भेट

• टङ्क भट्टराई

• विकल्प न्यौपाने

जीवन यात्रा हो हिंडिरहनुपर्छ
हिँड्दै थिएँ म कतै
एउटा चौतारीमा तिमीसँग भेट भयो
तिमी एकलै थियौ, म पनि एकलै
तिमी मुस्कुरायौ, म पनि मुस्कुराएँ
तिमी बोल्थौ, म पनि बोलेँ
वसन्तको मधुमास
नजिकै वनमा गुराँस ढकमक्क फुलिरहेको
कतै पर घुपिसल्लाको रूखमा कोइली कराइरहेको
खोला सङ्गीतमग्न सुसाइरहेको
पारि क्षितिजमा हिमाल टल्किरहेको
म तिमीलाई लिएर गुराँस नजिकै गएँ
हामी दुवैले गुराँशलाई हेरिरह्यौं
कस्तो अद्भुत सौन्दर्य
कस्तो मोहिनी आकर्षण
तिमी त्यही गुराँशजस्तै त थियौ
मैले दुई थुङ्गा गुराँस टिपेँ
एक थुङ्गा तिम्रो चुल्होमा सिउरिदिँएँ
अर्को थुङ्गा तिमीलाई उपहार दिँएँ
त्यो एकै छिन पनि
हामी एक-अर्कामा कति डुबेका थियौं हगि !
समयको नियति
हाम्रो गन्तव्य बेग्लाबेग्लै
हिँड्ने बाटो बेग्लाबेग्लै
हामी त्यही चौतारीबाट छुट्नुपर्ने थियो, छुट्यौं
छुटेर पनि तिमी मसित थियौं, म तिमीसित
यादहरूमा डुब्दै-उल्टिँदै एकसुरले हिँडिरहँदा
थाह्रै नपाई एउटा गीत गुननुनाएछु-
‘वरको हाँगो भुईँ कहिल्यै छुँदैन
फेरि भेट हुन्छ कि हुँदैन ।’
हो, वसन्त बहार सधैं कहाँ रहिरहन्छ र !
यो गुराँस सधैं कहाँ फुलिरहन्छ र !
त्यो कोकिलकण्ठ कहाँ सुनिरहन पाइन्छ र !
म पनि त यात्री हुँ, जानु छ कतै
तिमीलाई मनभरि बोकेर म हिँडिरहें
शायद तिमीले पनि त्यसै गर्थ्यौ
पर पुगेपछि
त्यो फूल, त्यो चौतारी, नदी, हिमाल सबै ओझेल परे
फेरि त्यही रिक्तो मन, त्यही थकित यात्रा
एकछिनको खुसी त पाहुना पो रहेछ
उही वसन्तमा माल पालुवा पलाएजस्तो
अब साँच्चै !
फेरि यो बाटो म कहाँ हिँड्छु होला र !
यही चौतारीमा कहाँ बिसाउँछु होला र !
हिँडें भने पनि
यसैगरी ढकमक्क गुराँस फुलेको बेला
कहाँ आउँछु होला र !
आएँ भने पनि
तिमीलाई यही चौतारीमा कहाँ भेट्छु होला र !
०००

गजल

थाहा छ

• मोनिका अर्याल

भरे सपनीमा आउँछौ थाहा छ
सुट्क पिरती लाउँछौ थाहा छ

लुकापरे राख्छ मनको कुरा म
सुइको तिमीले पाउँछौ थाहा छ

हुनेछैन केही तिमीसँग गुनासो
याद बनेर सताउँछौ थाहा छ

गुनगुनाउँछु तिम्रो नाम आजभोलि
गीत तिमी मरै गाउँछौ थाहा छ

शिखर चढुँ पनि अब छैन डर
लडेछु भने समाउँछौ थाहा छ ।

मिडल क्लास ड्रिम्स !

म उसको अनुहारतिर फर्किँदै भनैँ, ‘किन? के भयो र?’

‘यो घरबाट निस्कहाल्लु भन्दै छन् यार, घरबेटीले। कहिले पानीको टेन्सन, कहिले मिटर बक्स बन्द गरेर हिँड्छन्, कहिले नुहाउँदा नुहाउँदै दर्याकी बन्द गर्छन्। म दिक्क भइसकेँ यार, यो काठमाडौँमा बस्न। मेरा बुवा-आमाले छोरालाई काठमाडौँ पढाउन पाए त के-के नै होला भन्दै गाउँको सानो टुक्रा जमिन बेचेर प्लस-टुमा साइन्स पढाउन काठमाडौँ पठाएका। म के गर्दै छु? अनि त्यहीँमाथि काठमाडौँका घरबेटी- उप!’

उसको स्वरको मलिनताले नै मैले समस्याको गहिँराइ बुझिसकेको थिएँ। मेरो पनि सानैदेखि काठमाडौँमै बसोबास थियो। हाम्रो परिवार पनि सानैदेखि भाडामा बसोबास गर्दै आएको हुनाले म उसको पीडा बुझ्थेँ।

ऊ फेरि अर्को चुरोटको खिल्ली मुखमा हाल्दै बोल्न थाल्यो। मैले उसको हातको चुरोटको खिल्ली समातेर त्यही एस्ट्रेमा दबाएँ। उसले अर्को चुरोट मुखमा हाल्दै भन्यो, ‘आज मलाई नरोक् यार, आखिर कहिलेसम्म यस्तो? यो मिडल क्लास फ्यामिलीमा हुर्किँदा त आफ्नै सपनाको बोभ्रमा ढबिनु पर्ने रहेछ यारा। सुरुमा घर बनाउँछु अनि बुवा-आमालाई राख्छु, गाडी किन्छु, १०-५ जागिर खान्छु- यहाँ केही गर्छु। तर भने जस्तो केही हुँदैन रहेछ यारा। के सोचेको थिएँ, के भयो। म आफ्नै सपनाको बोभ्रमा अड्किएको छु, जिम्मेवारीको बोभ्रले ढाँचिएको छु’ भन्दै आँखा रसाउन थाल्यो।

रुन्चे बोली बोल्दै अर्को चुरोटको खिल्ली मुखमा लगाउन थाल्यो। मैले फेरि उसको चुरोट एस्ट्रेमा दबाउन खोजेँ।

‘ला यार खान्न अब बाटा। दिक्क लागिँसक्यो यो चुरोटको लत देखेर नि। न छोड्न सक्छु, न यसलाई पछुतो नमानी पिउन नै सक्छु।’

उसको मन रोएको थियो। ऊ बुझ्थ्यो कि उसका काँधमा धेरै जिम्मेवारी छन्, उसका बुवा-आमाको आस ऊमाथि थियो। उसका बुवा-आमाले आफूले देखेका सपना उसले

पूरा गरेको भनेर चाहन्थे होलान् साथदा।

उसले देखेको सपना ठुलो पनि थिएन- एउटा आरसिसी गरेको पक्की घर। ऊ फेरि घर फर्किँदा त्यो गाउँको पुरानो भूकम्पले हल्लिएको माटोको घर देख्न चाहँदैन थ्यो। त्यसैले नै होला यति आत्तिएको।

उसका आँखा रसाउन थालिसकेका थिए, ‘म के गरूँ?’ भन्दै ऊ सुँक्क सुँक्क गर्दै रूँदै थियो। म आफ्नै पनि नि:शब्द भइसकेको थिएँ।

‘आज यतै बस् त?’ मलाई आज एकलै बस्न मन छैन’ भन्दै उसले गोजीमा भएको १०० रूपैयाँ निकालेर, ‘बर मासु ल्याउँला अनि खाउँला’ भन्यो। मैले ‘हुन्छ’ को इसारा गर्दै टाकोको हल्लाएँ। ऊ फेरि बोल्न थाल्यो- ऊ रक्सीको नशामा भए पनि कुरा निकै गम्भीर गर्दै थियो। गाउँको केटो, फेरि घरको एकलो छोरो। बुवा-आमाले पनि निकै माया गर्नुहुन्थ्यो।

यतिकैमा उसको घरबाट फोन आयो। ‘मलाई नबोल् है’ भनेर आँसु पुग्दै आफ्नो आवाजको टोन मिलाउँदै बोल्थ्यो, ‘हजुर बा, मेरो सबै ठिक छ यता, त्यहाँ के छ हजुरको? आमा कस्तौ छ?’

‘यताको ठिकै छ, निकै छिन् आमा पनि। पढाइमा ध्यान दे है। तैँलाई सजिलै खाता पैसा पठाइदिएका छौ त, बस पढ मात्र। घाँस दाउरा गर्न पर्दैन क्यारे, बस पढ्नमा मात्र ध्यान दिनु’ भन्दै फोन काटे।

ऊ लामो सास फेरेर खाटमा पल्टियो।

उसले भोगेका भोगाइ कम थिए र! तर अक्सर बुवा-आमासँग फोनमा बोल्दा हाम्रो पाला जस्तो दुख कहाँ छ र तिमीहरूलाई भन्दै गाली गर्ने गर्नुहुन्छ। तर यो बेला फरक छ, समाज फरक छ। कतै थकाइ लाग्दा बाटोमै सजिलै बस्न दिँदैनन्। आजकल, पाँटीले प्याक-प्याक हुँदा एक गिलास पानी माग्दा पनि २० रूपैयाँ भयो भन्छन्- यस्तो जमाना छ अहिले।

त्यसैले भन्छन् नि- सबैको भोगाइ आ-आफ्नै हुन्छ, कुनै बेलाको भोगाइ कम र

धेरै भन्न चाहिँ नहोला जस्तो लाग्छ मलाई।

त्यसपछि हामी तरकारी किन्न बाहिर निस्क्यौँ। हामी मासु, टमाटर, प्याज सबै किन्दै थियौँ। साथीले सोध्यो, ‘दिदी, कति भयो पैसा?’

उता बाट जवाफ आयो, ‘१५०।’

‘दिदी खातामा लेखिदिनु ला।’

‘जे पनि खातामा लेख्नु?, अनि त्यो त्यो खुर्सानी किन हाल्या प्लास्टिकमा सितेमा आउँछ त्यो खुर्सानी?’ भन्दै भर्किएँ।

उसले खुर्सानी त्यहीँ छोड्यो र हामी रूमतिर फर्कियो।

उसले त्यो दिन खुब मिठो मासु बनाएर खुवायो। अर्को दिन बिहान म आफ्नै रूम फर्किएँ।

त्यो दिनपछि म उसको रूममा खासै जान भ्याइएन भनी। कहिलेकाहीँ फोनमा भने कुरा हुन्थ्यो। म पनि ब्याचलर्स पढ्न थालेँ, ऊ सम्पर्कविहीन हुन थाल्यो। मसँग न उसको नम्बर थियो, न उसले फेसबुक चलाउँथ्यो।

कहिलेकाहीँ प्लस-टुका साथीहरूसँग भेट्दा म उसलाई सोध्थेँ- ‘ओइ, कहाँ छ त त्यो सजीव अहिले?’

उनीहरू पनि जवाफविहीन नै हुन्थे।

ब्याचलर्सपछि मैले एउटा प्राइभेट कम्पनीमा जागिर गर्न थालेको थिएँ। त्यो बेला त्यति धेरै साथीहरू पनि थिएनन्।

यसरी नै समय बित्दै १० वर्ष कटिसकेछ।

‘ममी, म निस्कैँ है’ भन्दै हतार-हतार बाहिर निस्कँदै थिएँ। बाइक स्टार्ट गरेर म अफिसतर्फ लागेँ। रेड लाइट थियो, अफिस पुग्न हतारा अचानक मेरो हेराई एक ठाउँमा अड्कियो।

‘ओइ सजीवे?’

म अचम्ममा परें। ऊ सरकारी गाडीमा

थियो। उसले मलाई देkhनासाथ उसको अनुहारको रंग फेरियो।

‘ओइ तँ, कता हराएको यत्रो वर्ष ?’

उता ट्राफिक सिटी फुक्दै थियो। हामीले गाडी एक साइडमा लगायौँ, ऊ आफ्नो ड्राइभरलाई केही इसारा गर्‍यो र मतिर फर्किँदै दाँत देखायो।

म उसलाई बस्नको इसारा गर्दै त्यहाँबाट उसलाई एक रेस्टुरेन्टमा लिएर गएँ। त्यो दिन अफिस नै हाँपे। एस्ट्रे ऊतिर पास गर्दै थिएँ, उसले खिस्स दाँत देखाउँदै भन्यो, ‘चुरोट छाड् यार, परिस्थितिले छुटायो भनी।’

म भन्न खुसी हुँदै दाँत देखाएँ।

‘घर बनाइयो यार, आरसिसी वाला, राम्रो हुँदै छ सब अहिले’ भन्दै उसले थप्‍यो।

‘अनि तेरो?’ भनेर भन्दै मतिर हेर्‍यो।

‘म पनि खुसी छु, एउटा प्राइभेट कम्पनीमा जागिर गर्दै छु, ठिकै छ सबै।’

‘अनि यत्रो समय कहाँ हराइस्? बिर्सको?’ मैले सोधिहालेँ।

‘हैन यार, ब्याचलर्स खुब मेहनत गरेर पढियो अनि लोक सेवा तयारी नि गर्दै थिएँ, हेर न फोनहरू खासै चलाइएन त्यसैले। तर खुब सम्भ्रन्थेँ तैँलाई। पछि तैँले पनि नम्बर चेन्ज गरेछस् अनि ‘कन्ट्र्याक्टलेस’ भयौँ नि।’

‘ल ल माफ गरिदिउँ तैँलाई’ भन्दै म खिस्स हाँसेँ।

‘अब चाहिँ नबिर्सौ नि तेरो दाइलाई’ भन्दै उसलाई हेरेँ।

त्यो दिन धेरैपछि आफ्नो मिल्ने साथीसँग भेट भयो। त्यहीँ साथी, त्यही ठाउँ तर फरक समय। अंग्रेजीमा भनिन्छ नि- ‘बेस्ट थिङ अबाउट टाइम इज इट चन्जेज।’

मले ‘एकैछिन पख, म आइपुगेँ’ भन्दै लिन गएँ।

कयौँ वर्षपछि देखेको भएर होला नचिनिने भएकी थिइन्। एकछिन त हेरेको हेरे भएँ।

‘अहो! तिमी त कस्तो नचिनिने भएकी’ दुवैको मुखबाट एकैचोटि वाक्य निस्कियो।

उनको भोला लिएर डेरातर्फ लाग्यौँ। खाना बनाउँदै बाल्यकालमा सँगै बिताएका ती पलहरू सम्भ्रम्यौँ जुन निकै मिठा यादहरू बोकेका थिए। सङ्घर्षको मैदानमा आए पछिका केही तिता तथा केही मिठा यादहरू पनि नथपिएका होइनन् तर हाम्रो लागि बाल्यकालका दिनचर्या नै प्रिय थिए।

केही बेरको उनको आराम तथा खाना खाने काम सकेपछि दिउँसो कतै निस्कने अनि सोभ रात्रि बसमा उनी गाउँ फर्किने योजना बन्यो।

❖ बाँकी तैस्रो पृष्ठमा

बन्धु बान्धववाट सहयोग मिलेछ ।
पारिवारिक सदभाव बढनेछ ।